

Fiets-app: hoe meer kilometers, hoe meer korting

De fietscommunity Ring-Ring is officieel van start gegaan. Deelnemers gebruiken een app die automatisch fietskilometers bijhoudt, de gefietste routes toont en ook de afstanden van andere deelnemers showt.

Door Linda van den Dobbelsteen

Oprichtster is Janine Hogendoorn, die het project startte met als doel om meer mensen aan het fietsen te krijgen. "Het belast de openbare ruimte minder en is goed voor lijf en leden. En dat mag worden beloofd," zegt zij. Daarom kunnen fietsers elke 100 kilometer (fkm) inwisselen voor kortingen op producten bij winkeliers in de buurt.

De app houdt bij hoe ver je zit en laat zien welke ondernemers meedoen. Elk kwartaal is er bovendien voor de deelnemer met

Lancering ring-ring en onthulling kunstwerk in het Diemerpark. FOTO MARTIJN VAN DEN DOBBELSTEEN

de meeste fietskilometers een attentie, deze keer weggegeven door Bart van Heesch van de Copper Bike.

Ten slotte wordt er ook nog geld gespaard voor buurtinitiatieven. Het eerste doel is de voltooiing van Fiets je Blij: kunst op de

fietsroute Diemerpark-Molukkenstraat. Zondag 16 juni werd het eerste kunstwerk op die route onthuld, een beschilderd

elektriciteitshuisje tegenover de Nesciobrug in het Diemerpark. Daar was ook de officiële start van Ring-Ring. Portefeuillehouder Nevin Özütok tikte op de Nesciobrug de eerste fietskilometers weg.

Een aantal dagen na de kick-off belt Hogendoorn. Ze juicht: "Er zijn nu al meer dan 80 deelnemers en de WIJ-Fkm teller gaat richting de 2000 Fkm. Dat is echt fantastisch. Als het zo doorgaat is binnen één maand de eerste mijlpaal van 10.000 Fkm –voor de afronding van de kunstroute – gehaald."

De app is te downloaden via de Appstore en www.ring-ring.nu.

Ring-ring is in de race voor een Innovation Award, de prijs voor nieuwe innovatieve, veelbelovende concepten, gelanceerd op de Nederlandse markt. Stemmen kan via www.accenture.com/microsites/innovationswards/concepts.

Culinair festival op Joris Ivensplein

IJburg Culinair 2012.

FOTO MARTIJN VAN DEN DOBBELSTEEN

IJburg Culinair komt terug. Op zondag 30 juni staat het Joris Ivensplein op Haveneiland weer in het teken van eten, drinken en gezelligheid. Winkelcentrum IJburg sponsort het evenement. Er komen twintig kramen, waarin bijna alle lokale culinaire ondernemers zichzelf en hun beste gerechten presenteren. Bezoekers genieten van sushi, Grieks en Oosters. Verder zijn er onder meer oesters, mosselen en bio-hapjes verkrijgbaar.

Eten of drinken – er komt een grote bar op het plein – kun je aan tafels en in de grote tent. De dag wordt verder opgeluisterd met livemuziek en dj's uit het stadsdeel. Priscila Virdo, een Spaanse zangeres, ondersteund met gitaar en percussie, speelt een aantal jazzy sets. Kinderen kunnen zich laten schminken en zijn springtoestellen.

IJburg Culinair, voor bewoners uit heel Amsterdam-Oost, is een unieke samenwerking tussen horecaondernemers en winkeliers in de wijk. "Door het aanbod van kleine porties kunnen mensen veel verschillende gerechten proeven en zien hoe divers het aanbod van ondernemers eigenlijk is," aldus de organisatie.

IJburg Culinair: zondag 30 juni, 12.00–22.00 uur, Joris Ivensplein. Toegang gratis.

ELKE GEURTS

Wat valt er te lachen?

Op de dag dat ik veertig werd, nam een vriendin me mee naar een schoonheidssalon in Oud-Zuid. We kletsten terwijl onze voeten door jonge vrouwen werden geschrubd. Tot de pedicure die met mij bezig was naar me opkeek en zei: 'We doen hier tegenwoordig ook botox, mevrouw.' Ze wees naar boven. 'Wist u dat?'

'Nee?'

'Het wordt door gespecialiseerde artsen gedaan.'

'Wat leuk.'

Terwijl ze me aankeek, bleef ze maar met haar vingers langs haar mondhoeken strijken. Zachtjes op en neer ging ze. Van haar mond naar haar wangen en terug.

'Het kan tijdens uw lunchpauze,' zei ze zacht.

'Niemand hoeft er iets van te zien. Het wordt een beetje rood, maar daar hebben we natuurlijk foundation voor.'

'Natuurlijk.' Ik betastte vlug mijn wangen.

'We werken volgens het no-trace-face principe.'

Ze begon het eelt bij mijn grote teen weg te snijden. 'Ik zal u straks een folder meegeven.'

'Het zijn lachrimpels.' Ik lachte. 'Die zijn er ingesleten denk ik.'

'Dat denk ik ook.'

Ook later, tijdens het lakken, lachte ik. Maar naar wie? En toen ik mijn fiets losmaakte, merkte ik dat ik daarbij nog steeds aan het lachen was. Ik heb in mijn leven te veel gelachen. En waarom? Wat was er nou eigenlijk zo grappig?

's Avonds had ik een heel klein feestje. Er was

champagne, taart, sushi en chocola. Het weer was zwoel. We zaten buiten rond een vuurtje en bij elk glas champagne verzoende ik me meer met mijn leeftijd; het is ook best stoer. Ik ben nog altijd een lachebekje. Mijn derde boek is af. Ik heb twee leuke dochters, een leuke man die het huishouden doet en ik woon in een huis met een tuin. Niets om over te klagen.

Toen ging de bel.

'Het is half elf,' zei de achterbuurman. 'Een door-deweekse dinsdag. Er wordt veel te hard gepraat in jouw tuin. Ik hoor mensen lachen.'

Ook de rook van mijn vuurtje veroorzaakte overlast.

Iedereen verstomde. Mijn jongste dochter, wakker geworden door de bel, begon te huilen en ik verdween naar boven. Daarna hoorde ik uit de tuin alleen nog fluistergeluiden. Zodra iemand hardop dreigde te gaan praten, werd dat gecorrigeerd.

Hier en daar klonk onderdrukt gegiechel. 'Het vuurtje doe ik echt niet uit hoor,' fluisterde man.

We waren veertig. En op onze vingers getikt. Een schoolkamp waarin de meester was komen zeggen dat we nu eindelijk stil moesten zijn.

'Is dit nou IJburg?' zei iemand na een tijdje. 'Met die geweldige seksfeesten?'

Ik boog mijn hoofd. Na drie jaar was het voor mij nog steeds één groot raadsel hoe die party's hier nou allemaal konden ontaarden in orgies. En waar ze precies plaatsvonden. De seksfeestjes werden in elk geval binnen gehouden. Dat mocht duidelijk zijn. Ook dat er niet veel bij gelachen werd.